

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FİYATI:

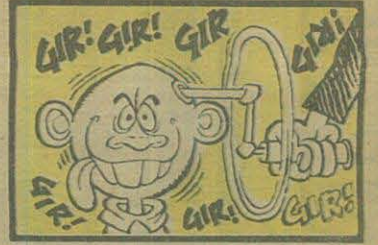
(40 Turgut:400 TL.)

KDV dahil
27 AĞUSTOS 1989 PAZAR

SAYI:886

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

HER ŞEYİ YİNE YÜZÜNE
GÖZÜNE BULAŞTIRDI...
TATİLE ÇIKTI...

Hiiii! Alacak sipreyi ozen tabakasını deldiği yetmiyor sanki...

Konservatuvarın şan bölümünden ayrıldım. Şöhret bölümüne devam edicem...

Tam yemini veriyordum, nasıl oldu anlamadım. Beni kalıtlayıp kaçtı...

Nazar etme ne olur. Kazı, senin de olur. E.VEDAT ÖZDEMİRÖĞÜ

Bizimde bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Yer değişikliği mi?..

Ben mesleğe atılıp adam olma-
sına iki yıl kalmış bir üniversite
öğrencisiyim. Ülkemin sorunlarını
bilmek, düşünmek ve yararı bürsey-
ler yapmak istiyorum. Gelgelelim
kâğıt fiyatları, sonra kâğıt fiyatları,
bir de kâğıt fiyatları, buna izin ver-
miyor. Neyse ki, TV var. Onun da
en kötü yanı, insanı üzdürmesi.
Geçenlerde yurdumuza sığınan peş-
mergelerin hayatını gösterdi. Eki,
süt, tavuk gibi çoktan unuttuğumuz
besinleri hatırladık. Üstelik ben bu
gördüklerime öyle üzedim ki, yeri-
mi o tamptakilerden biriyle de-
ğiştirmeye karar verdim. Yok mu be-
nimle yer değiştirmek isteyen?

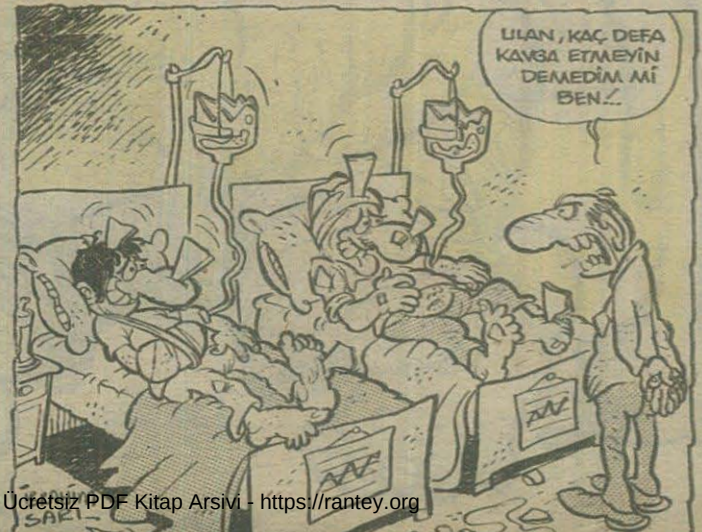
Kiraz

Bu acayipsa, yasalar ne işe yarıyor?..

Biz Yapı ve Kredi Bankası'nda
çalışan banka emekçileriyiz. 1983'te
sendikal faaliyete izin verildi. Biz de
Anayasa'ya baktık, yasalara bak-
tık: "İşçiler istedikleri sendikada ör-
gütce örgütlenebilirler. Hiç kimse
işçileri bir sendikaya zorla üye ol-
maya ya da oradan istifa etmeye
zorlayamaz" diye açıkça yazıyor.
Biz de BASS Sendikası'nda ör-
gütlendik. İşveren 17 arkadaşımızın
iş akdini feshetti. Arkası da gelir ha
diyerek; hepimiz zorla, kendimizin
bir günde alelacele kurduğu BAN KS
'a üye yaptırıldı. Biz sendikamıza
sahip çıkıp, bağımız, demokratik
bir BAN KS yaptık. İşveren bunu
da beğenmedi. Şimdi binlerce Yapı
Krediliyi işverenler noterler getire-
rek, noter paralarını ödeyerek zorla
sendikamızdan istifa ettiriyor. İstifa
edene ek - zam sadakası dağıtaca-
ğını, emeyeni işten atacağını ilan
ediyor.

Şimdi, işverenin bu yaptıkları
suç, hem de anayasal bir suç değil
midir? Biz, işverenleri kurduğu, iş-
verenlerin hoşuna giden sendikalara
üye olmak zorunda mıyız? Eğer
böyle bir zorunluluk yoksa, neden
işten alınmamamız için, ne anayasa,
ne yasal bir güvencemiz yok?
Neden işçileri sendikadan zorla isti-
fa ettiren bir işverene karşı hiçbir
idari, yasal organ bulunmuyor?

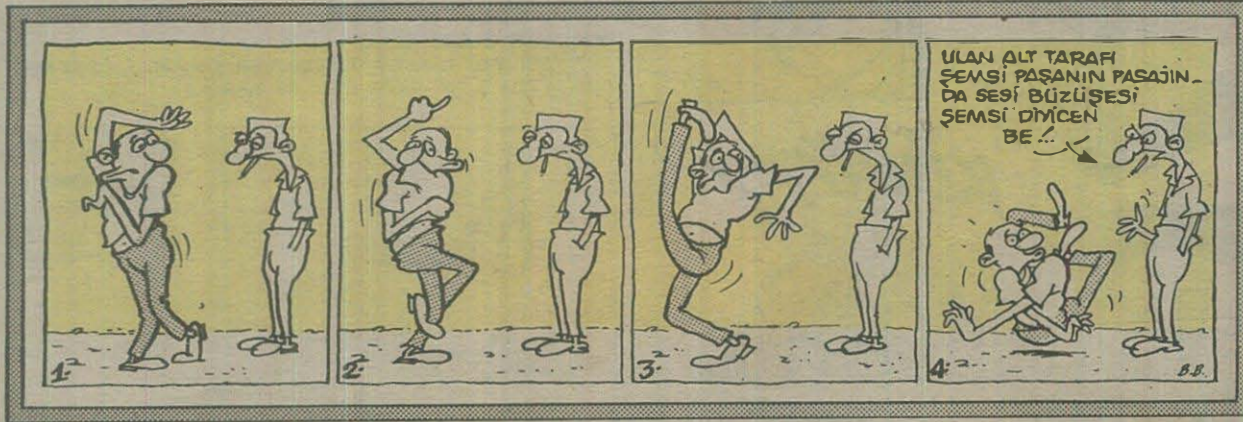
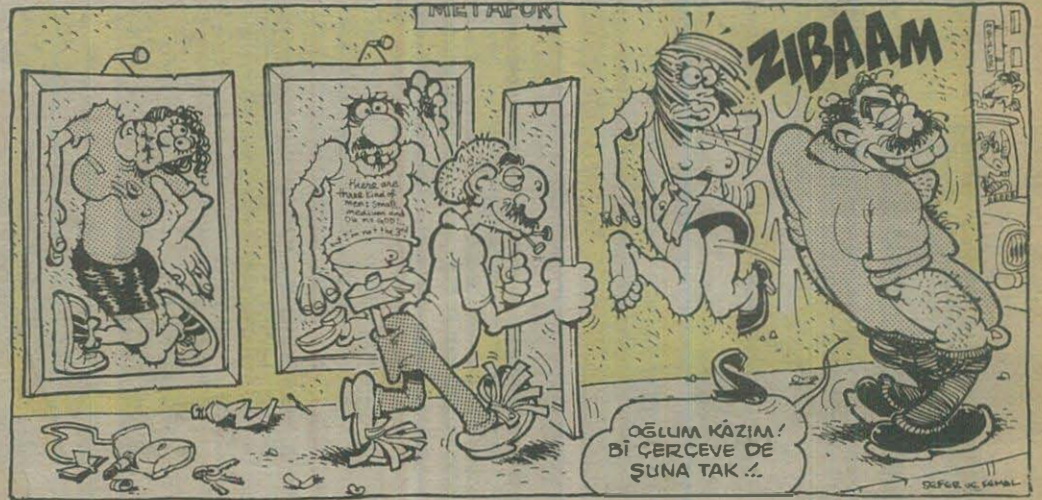
Bu anayasa, bu yasalar ne işe
yarıyor? Yoksa taşları bağlayıp, kö-
pekleri sabvetmeye mi?

● Üçotuz paraya mál ettikleri çürük çarık mallarını milyonlarca liraya satıp halkın ilğini kemiğini sömüren sanayicilerimiz feryatlarını sürdürüyorlar. Hem de "Hükümet ithal malları ucuzlatamaz... Yoksa kelle ahrz haaa!" diyerekten...

● Seçim dönemi müritleriyle Türkiye'ye de gelip, Özal'ı destekleyen Kıbrış Şeyh'in evinde kilolarca eroin ele geçirildi.

● Milyarlık yabancı transferler fos çıktı...

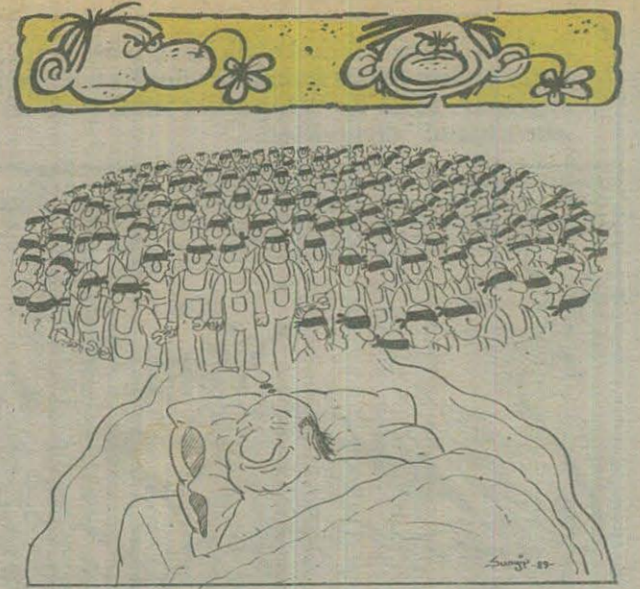
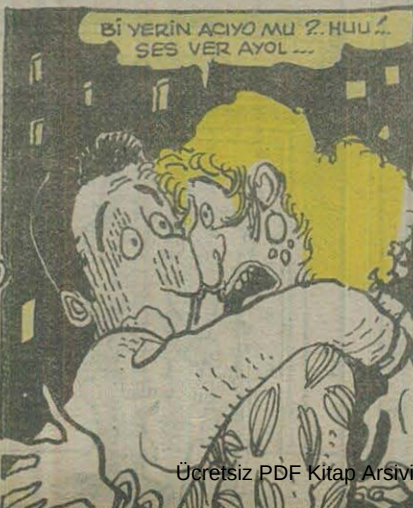
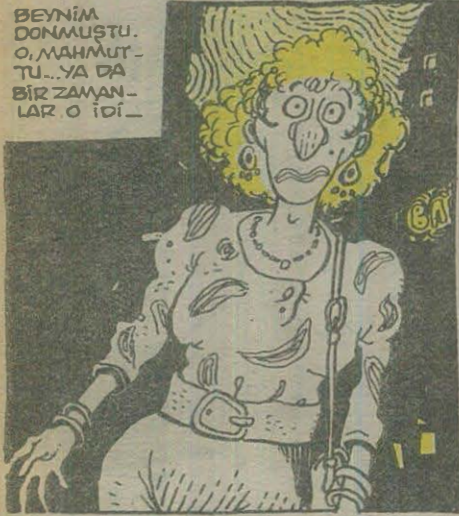

● Doğu'ya karakol ve cezaevi yapımı için 45 milyar ayrılırken, hastane ve okul için 5 kuruş yok...

the Story of 'RECEP'

Yazı Çizen İlhan Çimen

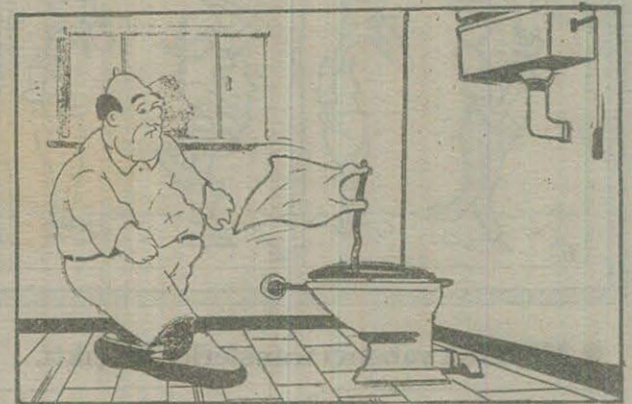
ŞUAYIP GÜNDÜZ (İzmit)

Çizginiz güzel... Bazen de uyuyan adamın yüzünde olduğu gibi çok güzel. Biraz daha desen çalışıp, tam usta işi çizebilirsiniz. Tabii daha iyi espriler bularak.

MUAMMER OLCAY (İzmit)

Ne olur daha az karışık çizmeye özen gösterin... Çizginiz kırıp kırıp ve çok güzel. (Daha önce de söylemişim zaten).

ÖMER GÖKALP (Ordu)

Karikatür sanatı "az" ile öz ve çok şey anlatma sanatıdır. Ama, bana yazdığınız mektubu bir düşünün. Minik harflerle yazılmış tam on sayfa... Oysa karikatürcü mantığı ile bana on sayfada yazdıklarınızı üç sayfada anlatmayı başarmalısınız. Ben de bu sabahın dördünde çok mutlu olurdum inanırım.

Sanatçı olmak isteği, dünyadaki en saygın isteklerden biridir. Ama işin içine para-pul endişesi girerse zaten o denize balıklama atlayamazsınız.

Türkiye için biraz haksızlık ediyorsunuz. Dünyanın her yerinde sanatçılar kendilerini ispatlayınca kadar çok zor koşullarda yaşıyor. Belki de sanatı besleyen bu zor koşullar oluyor. Akademiyi girebilme konusunda da yine yanılıyorsunuz. Zenginlik, torpil filan pek işlemiyor. Girenlerin çoğu fakir çocuğu ve Anadolu'dan. Çizgi gücü olduktan sonra niçin almasınlar? Bana göre de, bu desenele sizi Güzel Sanatlar Akademisi'ne alırlar. Sanıyorum, sınava girecek öğrencilere de çok az bir para karşılığı kurs açıyorlar. Sizde olan peşin hükümlerin hepsi, belki de hepimizde var. Biz Türklere has bir duygu belki... Oysa denemek gerek. Sonundan korkmadan mutlaka denemek gerek. Tabii, o iş gerçekten yapmak istiyorsanız. Yoksa ömrümüz, yapamadığımız işlere mazeret bulmakla geçer.

the Story of 'RECEP'

Yazı: Gizen Uluhan

Biraz da savaşılim...

MESLEK ERBABLARINA ZEHLA BİR BAKIŞ...

--her çorbaya limon
Maydanoz Mete'den

2 Entellik de bir meslek sayılır icabında... Lakin baba enteller, toplum tarafından hâlâ anlaşılmamakta, daha fenası, yanlış anlaşılmakta... Naapalım, kader utansın...

1 Gayetlen mensur sosyete kuaförü Kız Cemil "Kazı kazan," modası yüzünden bi araba sopa yedi...

3 Dünyanın en eski mesle... ginde Motor Melos, tartış-masız, bir numara... Her teklife sonuna kadar açıktır kendisi.

4 Basınımızın medarı iftiharı... Babalı'nın gülü dam budalası Hami... Magazin dünyamıza neşe saçmaya devam... Helal sana Hami!

5 Kumarbazlar kralı Fethaz Suat, en şanslı gününde, şanssız bir kazaya kurban gitti maalesef... Başımız sağolsun...

6 Dilencilerin süperstarı Felaket Ahmet... Son günlerde acayip formda... En kral arabeskeçilere beş çekecek durumda valia...

7 Politika alemin... de işler karışık... Tonfon zor du-rumda, ama kolay pes etmez... Yapar numara-sını, kapar parasını.

8 Şoför dedin miydi Yavaşak Cemal ağbimizin, üstüne direksiyon tanımam zaten... Hele son numarası gözlerimizi yaşarttı... Sağolsun, varolsun...

1 VELKAM MİSTER ABİCİM... KAM, KAM...

2 VOOV... MAY MADIR... VOOV FAADIR...

AA... COORC EVLADIM. HANİ SEN TATİLİNİ TÜRKİYE'DE GEÇİRİCEKTİN?

VAAY! EVLAAT...

the story of "RECEP"

Yazı: Figen Elvanlı

PES YANI!..

Bir gizli komisyon ve bir gizli görüşme daha Buyrun buyrun dinleyin... Vazifemiz bu...

Şimdi... Vaziyetler oldukça kritik... Gürbüz... Bumunu kanşırıp durma... Burda tarifi günler yaşıyoruz...

- Benim için bu da müthüm...
- Saçmalama Gürbüz... Onu erteleyebilirsin... Konuyu dağıtma... Zaten binbir soruna karşı karşıyayız. En önemlisi doğu şey... Orda... Birtakım şahıslar sertlik yapıyorlar. Ben dört kişi oldukları kanısındayım. Sarhoş olabirler... Bir tanesi, büyük bir ihtimalle karateci... Güçlü görünüyorlar çünkü.
- İn yan olanı kol esasında... Hababam hamur işi dayamışlar burnuna...
- Burun... Gürbüz... Kanşırma bumunu... Koparacam o patlacanı şimdi...
- Önemli bişey daha var... Bırdığı özte 1980 Eylül'ün onbirinci günü Cumhurbaşkanı seçilememiş durumundaydı... 12 Eylül'de uçurumun kenarından döndük. Şimdi yine aynı yerdeyiz... Cumhurbaşkanı bir türlü seçilemiyor...
- Fakat daha seçim günü gelmedi ki...
- Birader... Daha gelmeden böyle... Bir de geldiğini veyahutta altı ay geçtiğini düşünün... Maazallah... Bin kişi, üç bin kişi... Gider vallaha gürlütye...

- Hırrk... / Gınarok... / Gür-büüü... / Bulgaristan'la da aramız şeker renk... / Erdal İnönü 'Soydaşlarımız gelsin' dedi... / Ortahığı mok etti... / Sının Sayın Üzal kapıyor... / Gece oldu mu 'pat' Erdal Bey açıyor... / Bir şey değil sanır yalama olacak. Gelen girecek... / Elbette... / Zaten Papandreu'nun Lian'i ile evlenmesi de Türkiye'nin sahipsiz kadığını göstermiyor mu? / Ülke keşmekeş içinde olmasa büyü müyü... / Bu evliliğe taş koyarak Yunanistan'ı aile bağlarından vururduk. Papandreu da Lian'i nin teyze kızı Despina ile söz kesmek zorunda kaldı... / Despina müthiş cadılaşmış bir kadındır... / Papandreu ayıyı verdi... / Ee... / Şey ne demeli... / Trafik kazaları... / Gittikçe artıyor... / Değil mi? / Rejim tehdit eden bir sürü kamyon vızır vızır doluyor... / Solörler üç saat uykuya... / Memleket ha gitti ha gidecek... / Uyuylırsen uyu... / Sorunlar bir değil, iki değil kardeşim... / Yoksa biz de ister miyiz darbe yapalım. Am-maaa... / Öyle bir çıkmaza girdik ki Fener'in kalecisi Şumayer bile çileden çıktı. Elin Alman'ı güzide bir Türk kulübünün kaptanlığını reddeder hale geldi...'."/>

- Doğal olarak biz bu mevzuu Amerika ve İngiltere'ye de açtık... Onlar da aynı görüştedir... Ayrıca Vişnevski meselesi de pişgiğin üstüne tüy dıktı... Bilindiği gibi şu anda masum bir öbero görünümündeki Vişnevski daha önce yüksek Sovyet prezidununun başkanlığını yapıyordu... Kısacası Türk sporunun geleceği pamuk ipliğine bağlı. Hentçüğüünün bir işaretiyle sahalarımıza Sovyet sporcular doluşabilir... Düşünsenize Zuhuratbaba'da Kiev-Tiflis maç...
- İşte Amerika ve İngiltere bunu istemiyor esasında... Yoksa lanet olsun... Darbe tıy bi şey mi? Adamlar yirmi yıl çalışıp bize şöbiyet gibi bir demokrasi kurdular... Fakat biz ne yaptık? İyi niyeti suistimal edip palazlanmamış demokrasi kuşunu uzaya yollamaya kalktık... Bir yerde serbestliğin de fazlası zararlı oluyor...
- Arkadaşlar... Bu hassas konuyu daha fazla asındırmayalım... Kadife veya peluş... Kim ne tür bir eldivene sahipse eldivenlerini çıkarıp içindeki demir, bakır, alüminyum vs... ne halsiz yumruklarını çıkarıp şöyle üstünkörü bir indiriverim... Bakalım ne olacak?
- Ben indiremem...
- Gürbüz... Bırak aksliği... Çıkar pamtağını bumundan... Yeteer...

ZEKASI

GARİBİ

ZALİM KADER KADRI

ORHAN NURI

Dayaklık...

Efendi çocuklar...

Hırsız...

ERGEN

Serhat Gürpınar

Dostluk...

Oralarda havalar nasıl...

Ah şenol bi bilsen ne kadar acıdı...

Kay, kay...

Mahalleye bir araba gelir...

OPUS: 47
fa minör sonat

Ömer Pınar

"Provaya geç kalmamalıyım" diye düşündükten üç dakika kadar sonra, elindeki boşluğun ne olduğunu anlayıp dehşete düştü. Gerisin geriye dönüp biraz önce indiği vapura doğru hızla koşmaya başladı. Günlerden cumaydı, bu günün Tann'ın kabul günü olduğunu bildiğinden, bir yandan da, geminin kalkmaması için dua ediyordu. İskelede vardığında, koşarken üzerine bastığı kedinin hakaret dolu miyavlamalarına dilini çıkararak karşılık verdi.

Yolcu çıkış kapıları kapalı olduğundan, yeniden jeton alıp turnikelere yönelmek zorunda kaldı. Turnike kolunun döneceği yerde boğrüne girmiş olması, attığı jetonon takıldığını anlamasına yetmişti. Boğründen çıkmamakta ısrar eden kolu üzerinden atlayarak geçtikten sonra, kapanmakta olan kapılara yöneldi. Son bir gayretle, kaptandan da sayılmasına karşın, ayakta kalmasını tekniği kapıya sıkıştırmaktan kurtaramamıştı. Kapı görevlisinin şeytani gülümsemesinden, pabucunu geri alamayacağını anlayarak, yavaş yavaş hareketlenen vapura sırayı verdi.

Daha önce oturduğu yeni bulması için, üst kata çıkması gerekiyordu. Demir basamaklardan beşer sekizer çıkmaya çalıştı, çıkmadı. Düşerken, trabzan demirine takılıp yırtılan gömleğinin yırtık parçasını, kanayan burnuna tampon yaparak, ağır ağır çıkmayı denedi bu kez, ve başardı da.

Daha önce oturduğu koltukta, ters tuttuğu için gazetesini okuyamamakta olan hasta görünümünü bir yolcu oturmaktaydı. Adamın kulağına eğilip fısıldadı:

"Affedersiniz, burada orta büyüklükte siyah deriden bir kutu gördünüz mü?" En az sekiz santim kalınlığındaki gözüklerini düzelterek yanladı soruyu gazete okuyamayan: "Hayır öyle bir nesne görmedim. Görseydim de, söylemezdim. Çünkü incelemekte olduğum haritamla ilgilenmemi engelleyerek beni rahatsız ediyorsunuz."

Daha fazla oyalanmanın gereksiz olduğunu düşünüp, çaycıya sormayı akıl etti aramakta olan. Milyonlar değerindeki bu kutucuğun kaybolmasına inanmıyordu bir türü. Dağıttığı çayların boş bardaklarını toplamakta meşgul çaycının, beyaz önüğünden yakalayıp sordu:

"Buralarda bir kutu gördünüz mü?"

Birden bire ürperdi çaycı. Niye ürpermişti ki? Çok gereksizdi bu refleks. Deli miydi, neydi sanki. Yine de yanıtız bırakmadı soruyu:

"Yok vallaha görmedim. Hem ne vardı ki içinde?"

Ümitsizliğine verdiği yılmıkla anlattı hepsini. Müzisyen olduğunu, kutuda müzik yapmak için kullandığı alet olduğunu, nasıl kaybettiğini de anlattı tabii. Bunları dinledikten sonra, anlamsız bir coşkuyla sıradı çaycı:

"Demek sanatçısınız. O halde bir şirini okuyayım, ancak siz anlarsınız..."

Sinirlenmişti, bunu ifade etmek amacıyla, çay bardağından çıkardığı sıcak çay kaşığı, çaycının eline bastırıp, uzaklaştı oradan.

Aşağı indiğinde, halatları düzeltmekte olan çamacıyı görüp, ona sordu kutusunu. Çamacının ciddi tavırlarla kutuda ne olduğunu sorması, ümitsizliğini kendisini.

Açıklamaya başladı:

"Obua vardı... Hani şey gibi... Klarinet gibi... Üflüyle çalılırsın... Mustafa Kandıralı var ya... Öyle işte."

Tek kaşını kaldırıp konuştu çamacı:

"Nasil sığı ki o zaman çık gider kutuya?"

Derin bir nefes alıp, anlattı müzisyen:

"Parçalanıyor o... Bölünüyor ayrı ayrı... Sonra çıkıp birleştiriyorsun..."

Gülümseme atan:

"Tüfenk gibin hee?... Gel kaptana gidek o bilir garantili." Kaptan köşüne doğru ilerlerken, çamacının kırk babanın tek evladı olduğunu düşünüyordu obuacı.

Kapıyı vurup süzülür kaptan odasından içeri. Şaşkın gözlerle bakıyordu gemi idarecisi kendilerine, sessizliği ilk bozan çamacı oldu:

"Kaptan bey, bu adam zurna neyin gaybetmiş. Tüfenk gibi kılıyormuş da... Gutuya giriyomuş da... Ötüyormuşmuş neymiş, bi de... hihit!"

"Öyle değil" diye altı müzisyen. Kendisine inanmadığını biliyordu: "Obuacı kaybettim kaptan bey, küçük bir kutuydu. Ben konservatuvar öğrencisiyim de..."

"Şyah deri bir kutu muydu? Masanın üzerinde durmakta olan obua kutusunu işaret ediyordu kaptan. Sevinçten ne yapacağını şaşırmış genç müzisyen. Ellerini çırıp

"Te... Te... Teşekkür" dedi gülerken. Ardından da, özür dileyen ama mutlu bakışlarla sürdürdü konuşmasını: "Üzünüm, sevinçten ne yaptığımı bilmez durumdayım. Teşekkür ederken, ağızdan çıkan tükürükler için söylemişim bunları."

"Sizi alıyorum delikanlı, ben de aynı coşkuyla yaşadım gençken." Derin bir iç geçirerek anlatmayı sürdürdü gemi yöneticisi:

"Biliyor musunuz, ben de hep bulmaca çözücü olmak istemişimdir küçükken, ama ailem beni denizci olmaya teşvik etti... Size de bir bulmaca sorayım mı delikanlı?... Ha?... Sorayım mı?..."

"Neden olmasın?" diye yanıtladı genç obuacı, obua kutusunu incelerken. Ağzı kulaklarına varan kaptan sordu:

"Küçükük tüpçük, içi dolu tursucuk."

"Fakat bu bulmaca değil ki? Bilmeceler... Garipseyerek söylemişti genç müzisyen bunları. Yardımcı kaptanına sarılıp, sarılsarak ağlamaya başladı bilmeceleri soran. Bir yandan da, "Allahım ne acı, eli altı yıldır boşuna uğraşmışım bunu çözmek için. Bilmeceler olduğunu bilseydim, heba eder miydim gençliğimi?" diyordu. Ağlayan kaptanını teselli etmek için çamacı girdi söze:

"Boşverin kaptan, mukadderat işte. Ben de annemi küçükken kaybetmişim."

O sırada kapı sertçe açıldı ve içeriye iki polis girdi:

"İhbarınızı alıp hemen geldik" dedi, şişman, bıyıklı olanı.

"Patlayıcı nerede bakalım?... Zayıf, köse olandı bunu da söyleyen. Kaptan yardımcıya gülmeye çalışarak, müzisyene döndü:

"Se... Biz kutuyu bomba zannetmiştik."

"Ama bu saçmalık, içini açıp bakabilirsiniz." Sızlanarak, konuşmuştu genç obuacı.

"Biz de dediginizi yapmaya korktuğumuz için, polis çağırmıştık zaten." şeklinde yanıtladı sızlanmayı ikinci kaptan.

"Ne yani biz boşuna mı geldik buraya şimdi... Siz bizim ne zorluklarla geldiğimizi bilmiyorsunuz tabii... Şişman polisti bunları söyleyen. Gülerken, konuştu müzisyen:

"Uçarak gelmediniz ya..." Köse polis güldü bu defa:

"Komik olma kuzen... Tabii ki uçarak geldik... Helikopterden ip merdivenle sarkıttılar bizi..." Sözüni bitirmesiyle diğer polisin konuşmaya başlaması bir oldu:

"Üstelik buraya kadar gelmişken, bu aleti hangi amaçla taşıdığınızı, kimin taşıtığını, ayakta kalmanın tekniğini nerede olduğunu falan da öğrenmek isteriz. Hem baksanıza, size daha bir cop dahi vermedik... Sahi burada priz var mı?"

Gözlerini açıp bağmaya başladı genç obuacı sahibit:

"Saplamayın, saplamayın, delisiniz siz." Zayıf köse polis, elleriyle, sakın olmasını işaret ederek, Amerikan filmlerindeki dublaj ağzıyla konuşmaya başladı bunun üzerine: "Hey heey, pekala dostum... Sakin ol... Tamam tamam bayım. Sadece biraz eğlenmek istemiştik..." Obua kutusunu alıp, hepsini dışarı çıkı genç müzisyen. Gemi iskelede yanışmak üzereydi. Sniriden terlemiş bir durumda iner inmez bir taksi çevirip bindi.

Yaklaşık bir saat sonra konservatuvar binasına gelmişti: "Provaya çok geç kaldım" diye düşündükten üç dakika kadar sonra, elindeki boşluğun ne olduğunu anlayıp dehşete düşmesi.

UÇUK KACIK KARİKATÜRLER

HASBI TEMBELER

Değerli evrak...

Etki...

Tedbir...

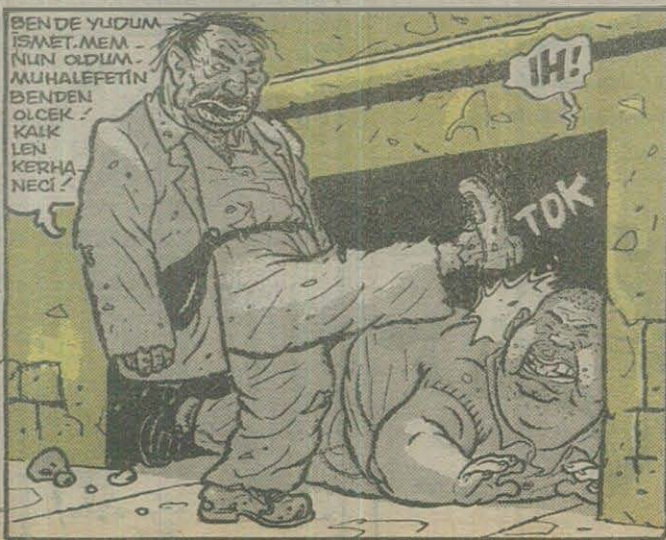
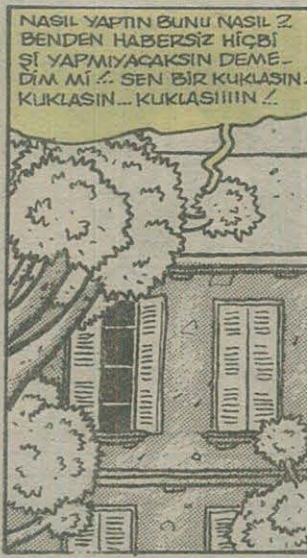
Parlak fikir...

YENİ Bİ TANE

Konu: Oğuz Aral
Yazan Çizen:
Suat Gönülçay

SON
24-16-81

ZİPİR

SARKİ SÖZÜ YAZARLARI
-Haydi tut elini.
-Kucakla simsiki (Yok efendim)
-Koş kırlara onunla...
-Sev hayatı bilmemne.
-Sakın çıkma oralara.
-Sözler yazmayın.
-Emir almaktan

Hyartonun Not Defterinden

- Mahkeme gibi filimler çekip çürük bir dış kadar duyarlı olmamı beklemeyin benden...
- Platoon'dan çıktım yola selam çıktım sağa sola...
- Ya tatil!.. Ya katil!..
- Gönül fermuar dinlemez...

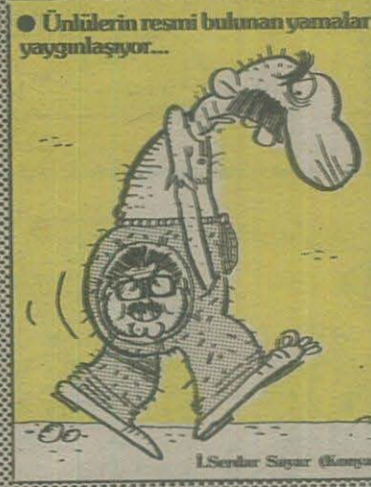

Serhat Gürpınar

● Bir vatandaş gezerken dükkânın yalıtımını engellemek için çocuğunu rehin aldı...

GIRGIR

YIL: 18
SAYI: 886
27 AĞUSTOS 1989 PAZAR

Baskı yeri: Hüriyet Ofset A.Ş.
Setaköy-İSTANBUL
Yönetim yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İSTANBUL

POSTA KOD NO: 34410

İlbas İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Genel Müdür: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazışları Müdürü: SÜLEYMAN YILDIZ

TEL: 527 87 86 - 512 41 13

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://irantey.org>